Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

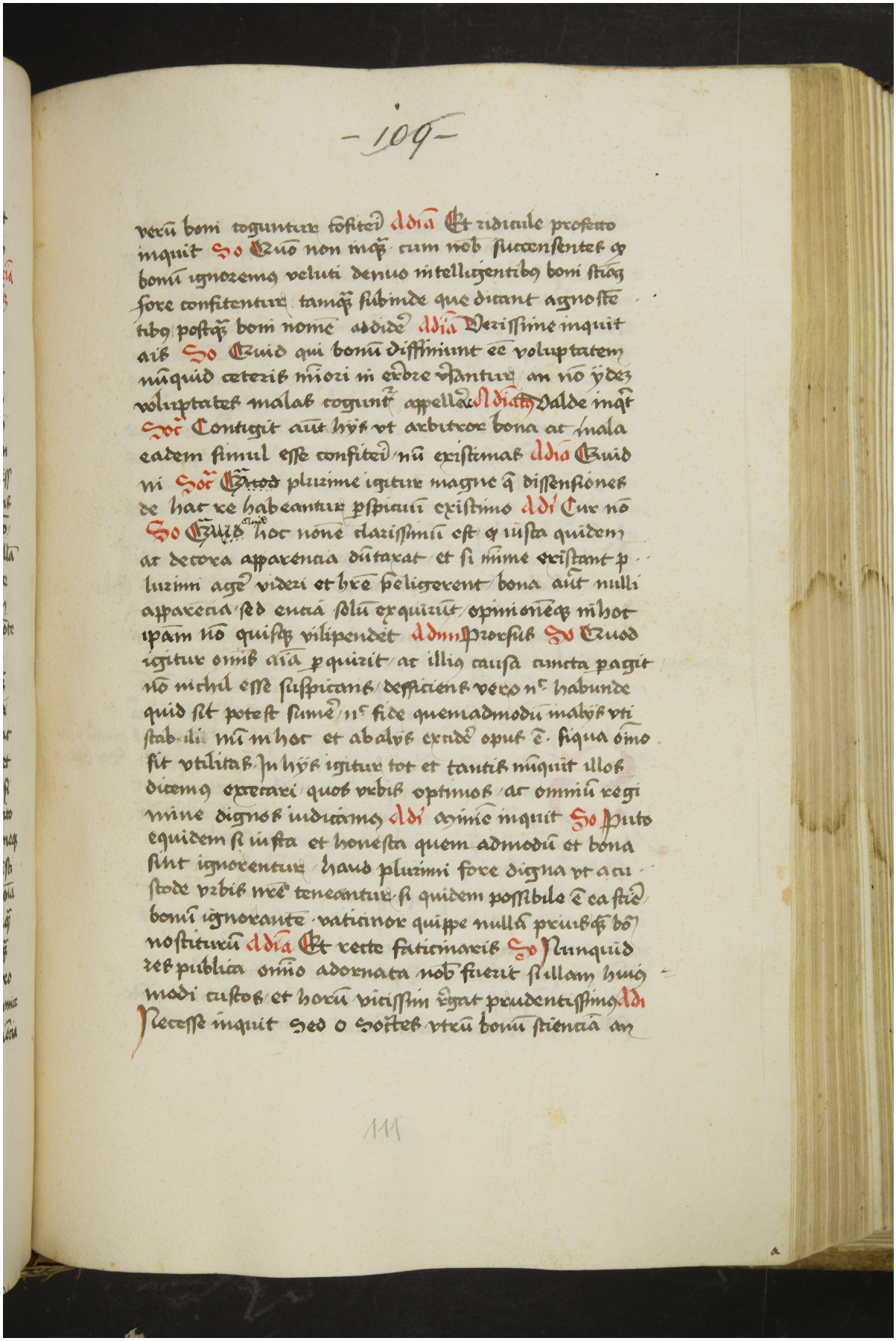

verū boni toguntur tōsitēi ad ia Et ridicule profecto
inquit So Quō non mag̃ cum nob sucensentes q
bonū ignorem q veluti denuo intelligentib q boni stiag
fore confitentur tamq̃ subinde que dicant agnoste
tib q postq̃ boni nomē addidē ad ia Verissime inquit
aiē So Quid qui bonū diffiniunt ee voluptatem
nūquid ceteris minori in erore vdantur an nō ydez
voluptates malas cogunt appellare ad diath Valde inq̃t
So Contigit aut hys vt arbitror bona at mala
eadem simul esse confitēi nū existimas ad ia Quid
ni So Quod plurime igitur magne q dissensiones
de hac re habeantur pstiauī existimo ad i Cur nō
So Quid hoc nōne clarissimū est q iusta quidem
at decora apparencia dūtaxat et si mime existant p
lurimi age videri et hre beligerent bona aut nulli
apparencia sed cuta solū exquirit opinionē q mhoc
ipam nō quisq̃ vilipendet ad mm Prorsus So Quod
igitur omib aia pquirit at illig causa cuncta pagit
nō mihil esse suspicant defficient vero nr habunde
quid sit potest sumē nr fide quemadmodū malys vti
stab ili mū mhoc et abalys exrde opus ē. siqua omo
sit vtilitas In hys igitur tot et tantis nūquit illos
dicem q expectari quos vrbis optimos ac omnū regi
mine dignos indicamq ad i amice inquit So Puto
equidem si iusta et honesta quem admodū et bona
sint ignorentur haud plurimi fore digna vt a cu
stode vrbis mee teneantur si quidem possibile ē ea stie
bonū ignorante vaticinor quippe nullū preuisq̃ bo
nostitutū ad ia Et recte vaticinaris So Nunquid
res publica omno adornata nob fuerit si illam huig
modi custos et horū vicissim egat prudentissimo ad i
Necesse inquit sed o socrates vtcū bonū stiencia an